

Savez za radničko društvo

Resavska 21/5

B e o g r a d

Saopštenje za javnost 002/2014

„Bolja budućnost“ na opljačkanoj radničkoj imovini

Najstarija farmaceutska kuća u Srbiji, osnovana 1919. godine, beogradski Srbolek je po prvi put u svojoj istoriji stao sa radom 2011. godine, kada je pod pritiskom dugova iz korumpirane privatizacije, i uz saglasnost vlasti Srbije i Beograda, otišao pod stečaj. Nastojanja radnika-akcionara Srboleka da, po uzoru na kolege iz Jugoremedije, krajem 2010. i početkom 2011. godine oporave svoju fabriku nakon što su je otrgli iz ruku Jovice Stefanovića Ninija, sprečili su Ministarstvo ekonomije Vlade Srbije i Grad Beograd, da bi potom stečajna uprava sprečila reorganizaciju i upustila se u rasprodaju imovine Srboleka kojom je onemogućena svaka šansa da fabrika ikada ponovo proradi. Srbolekove licence za proizvodnju lekova pre dve nedelje je kupio Union medik, ista firma koja se prošle godine na osnovu nezakonitog zakupa u stečaju dočepala i Jugoremedije. Od najstarije farmaceutske kuće u Srbiji ostale su samo nekretnine.

Nakon što su zadovoljeni interesi političko-ekonomskih vladajućih struktura da se farmaceutska industrija otrgne od svake kontrole radnika i malih akcionara i poveri partijskim tajkunima, otvoren je novi krug pljačke imovine radnika i malih akcionara. Sudbinu Srboleka zapečatilo je to što se njegove nekretnine nalaze na najatraktivnijim lokacijama u Beogradu.

Bivši proizvodni pogon Srboleka u ulici Kraljevića Marka br. 2 nalazi se u zoni Savamale, nekadašnjeg važnog privrednog i saobraćajnog čvora Beograda, koji se poslednjih godina pretvara u ekskluzivnu „kreativnu četvrt“. Preduzeća koja su u vreme SFRJ radila u Savamali najpre su opustošena privatizacijom, da bi danas njihovi „prazni“ objekti postali atraktivne nekretnine. Javnosti je poznat primer MIKSER HAUSA, koji je nastao u bivšoj zgradi preduzeća Čelik, zajedničkim ulaganjem kulturne organizacije MIKSER i kapitala nepoznatog porekla, kojim upravlja kupac Čelika Milan Spasojević. I dok vlasnička struktura Čelika vodi do Kipra i Miroslava Miškovića, kada krenemo tragom krajnjeg kupca Srbolekovog objekta u ulici Kraljevića Marka dolazimo do Momčila Mandića, ratnog ministra pravde Republike Srpske, bliskog saradnika Radovana Karadžića. Za samo 35 miliona dinara Mandić je došao do 620 m² u zoni koja ubrzano postaje novi centar prestoničkog noćnog života.

Za glavni Srbolekov objekat u ulici Sarajevskoj br. 82-84, stečajni upravnik organizuje prodaju 20. maja. Ova lokacija je u zoni Vladine vizije „bolje budućnosti“, projekta Beograd na vodi, što je izgleda poznato svima u Srbiji, osim stečajnom upravniku Srboleka Draganu Perkoviću. Naime, iako se Beograd na vodi pompezno

najavljuje kao najluksuznija beogradska četvrt, početna cena za 4.500 m² Srbolekove zgrade u Sarajevskoj ulici iznosi samo 208 miliona dinara. Deo zgrade je pod hipotekom Čačanske banke, koja je inače nezakonito uspostavljena, bez potrebnih saglasnosti organa preduzeća. Banka od Srboleka potražuje 140 miliona dinara bez kamate. Može se očekivati da će se od prodaje zgrade u Sarajevskoj naplatiti samo Čačanska banka, a da ostali poverioci od unovčavanja najvrednijeg Srbolekovog objekta neće videti ni dinara.

Već treću godinu stečajni upravnik Dragan Perković ismeva napore bivših radnika i akcionara Srboleka da sačuvaju imovinu preduzeća od rasprodaje, a sa imovinom i šansu da se jednog dana vrate na svoja radna mesta. Na ove napore Perković cinično odgovara da oporavak preduzeća i obnova proizvodnje nisu njegov posao, već da stečaj služi namirenju poverilaca kroz rasprodaju imovine.

Kako Dragan Perković misli da isplati radnike i druge poverioce Srboleka, ako poslovne prostore u Savamali i Beogradu na vodi rasprodaje u bescenje?

Kakvu budućnost gradi Vlada na uništenoj proizvodnji i opljačkanoj radničkoj imovini?

14. maja 2014. godine

Savez za radničko društvo